

DICTATS MITJÀ

15

El dopatge en la història

El terme *dopatge*, procedent de l'anglès, designa en l'àmbit esportiu l'administració o la utilització, de manera il·lícita, de substàncies capaces d'augmentar artificialment el rendiment d'un atleta en una competició. El recurs a substàncies que poden millorar la resistència al cansament és conegut des de l'antiguitat. Recordem breument que els atletes grecs i romans menjaven carn de diferents qualitats amb motiu dels Jocs Olímpics, carn a la qual afegien substàncies estimulants; els inques, quan feien llargs viatges, prenien cocaïna, estricnina i cafeïna; els xinesos prenien efedrina, i els víkings, bolets al·lucinògens. La prohibició de l'ús de substàncies excitants ja existia en temps dels romans, que recorrien a sistemes de control per a la celebració correcta de les competicions, sobretot eqüestres, fins al punt que condemnaven a morir a la creu els qui havien drogat els cavalls.

Font: *Proa temàtica*, v. 5, *El Medi Social*, p. 130 (adaptació)

Nombre de mots: 135

Observacions: text expositiu (històric); dificultat sobretot amb els accents i les dièresis, les esses, les laterals i els dígrafs *qu* i *gu*